

உ
சீவமயம்

தெல்லிப்பளை கிழக்கை
பிறப்பிடமாகவும்
ஆனைக்கோட்டையை
வதவடமாகவும் கொண்ட
அமரர்

திருமதி பரமேஸ்வரி அருளாளந்தம்

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

22. 01. 2003

മുഖം

കരകൃഷി നന്ദപ്രദം
പുണ്യം

പ്രദം
പുണ്യം

പുണ്യം

പുണ്യം

പുണ്യം

പുണ്യം

പുണ്യം

2003.10.22

அமரர் சிருமதி பரமேஸ்வரி அருளானந்தம்

மண்ணுலகம்: 25.02.1941

விண்ணுலகம்: 23.12.2003

திதிவண்பா

சித்திரபாண ஆண்டு மாகழி நாவிரண்டில்
 மாசிலா சதுர்த்தி திதியதனில் - அருளானந்தம்
 பரமேஸ்வரி அம்மையார் தேவர் உலகந்தனை
 மேலி அடைந்த தினம்

சமர்ப்பணம்

எமது குடும்பத் தலைவியாக
இருந்து எம்மைக் காத்து வளர்த்து
உயர்வளித்து இறைவனடி சேர்ந்த எமது
தெய்வத்தின் நினைவாக எல்லாம் வல்ல
வைரவப் பெருமானின் பாதங்களிலே எமது
இதயத் தெய்வத்தின் ஆத்மா சாந்தி பெற
வேண்டும் என இறைவனைப் பிரார்த்
தித்து அமரர் தம் பாதங்களுக்கே
காணிக்கையெனக் கண்ணீரோடு
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கணவன்
மகன்
மருமகள்
பேரப்பிள்ளைகள்

யாழ்ப்பாணம்

காயகிரிமலை தீபவல்லி ஆயா
ஆதிநாம ஆதாச கீவரயா ஆதிநாமி
ஆயா ஆதிநாமி ஶாசனமுள்ளி ஆதிநாமர்மக
கண்டி யாழ்ப்பாண காமகாண்டி கிண்டிமயங்கி
ஆயா கலிநாகந்தாப கிரிநாயகமுபலி பிழாண்டி
முபலி ஆதிநாச நாயக்கி கிண்டிமயங்கி தீயகிண்டி
ஆதிநாமி பிழாண்டி கிரிநாயகமுபலி கிரிநாயகமுபலி
கலிநாகந்தாப கிண்டி நாயகி ஆதிநாமி
கிரிநாயகமுபலி கிரிநாயகமுபலி
கிரிநாயகமுபலி கிரிநாயகமுபலி

கிரிநாயக
கிரிநாயக
கிரிநாயக
கிரிநாயகமுபலி

அமரர் திருமதி பாரமேஸ்வரி அருளாசுந்தம்

மண்ணுலகம்

25.02.1941

விண்ணுலகம்

23.12.2002

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.

வாழ்வும் வளமும்

இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலம் என அழைக்கப்படும் இலங்கைத் திருநாட்டில் தமிழ் மணம் வீசும் யாழ்ப்பாண பட்டினத்தில் சகல வளங்களும் நிறைந்த தெல்லியூர் விராங்கொடையில் தம்பிமுத்து ஆசைப்பிள்ளை தம்பதிகளுக்கு கனிஷ்ட புதல்வியாக பரமேஸ்வரி ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தோராம் ஆண்டு மாசி மாதம் இருபத்தைந்தாம் திகதி அவதாரித்தார்.

இவர் தன் பாசமிகு சகோதரர்களாக நடராஜா, சிவகெங்கப்பிள்ளை, நல்லையா, வள்ளிக்கொடி ஆகியோரைக் கொண்டிருந்தார். இவர் தனது கல்வியை யாழ் மகாஜனாக் கல்லூரியில் பயின்றார். “விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்பதற்கிணங்க இவர் சிறு வயதிலேயே அறிவும், நல்லபண்பும், இசையில் வல்லமையும் பெற்று விளங்கினார்.

கண்ணிறைந்த மங்கை என வளரும் கால் மணப்பருவம் எய்தினார். தம் நிறைந்த பெருமகளார் திருமணம் காண விழைந்தனர் பெற்றோர். ஆனைக்கோட்டையில் வாழ்ந்த செபஸ்டியன் ஆரோக்கியம் ஆற்றிய இல்லற வாழ்வில் முகிழ்ந்த தனயன் அருளானந்தம் (ஓய்வு பெற்ற பதவி நிலை உதவியாளர் தபால் திணைக்களம்) என்பவரை ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து அறுபத்து இரண்டாம் ஆண்டு ஆனி மாதம் நான்காம் திகதி கரம் பற்றினார்.

“தெய்வம் தொழாள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

எனும் வள்ளுவர் வாக்குக்கிணங்க பரமேஸ்வரி அம்மையார் இல்லறத்தை நல்லறமாகக் கொண்டு விளங்கினார். இவர்களின் இல்லறத்தின் பேறாக சந்ததி தழைக்க அருமைப் புதல்வன் கொடலின் என்பவரை பெற்றெடுத்து அக மகிழ்ந்தார்.

இவர் தான் பெற்ற செல்வத்தை அன்பும் ஆதரவுடனும் வளர்த்து அவருக்கு கல்வி அறிவுட்டி, தன் உடன் பிறந்த சகோதரன் நடராஜா

என்பவரின் மகளாகிய செல்வ பாமினியை தன் மகனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். இவர்களது இல்லற வாழ்வின் பயனாக அமரர் பரமேஸ்வரி திஷான், நிகேஷ் எனும் இரு பேரப்பிள்ளைகளைப் பெற்றார். இறைவன் திருவருளால் மகன், மருமகள், பேரப்பிள்ளைகள் ஆகியோரைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றார்.

இவ்வாறாக தன் பேரக் குழந்தைகளைக் கண்டு அவர்களுடன் வாழ்ந்ததை எண்ணி மகிழ்வுற்றிருந்த வேளையில் நோயுற்றார். இந்நிலையில் இவர் இரண்டாயிரத்து இரண்டாம் ஆண்டு மார்சுழி மாதம் இருபத்து மூன்றாம் திகதி காலை ஆனைக்கோட்டையில் வாழ்ந்து வந்த தன் இல்லத்திலே இறைவனது பாதார விந்தங்களைப் பற்றிக் பிடித்துக் கொண்டார்.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு”

என்பதை மனங்கொண்டு நமக்கும் அதுவழியே என்பதை உணர்ந்து நாம் ஆறுதல் அடைவதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி!

சாந்தி!!

சாந்தி!!!

கணவர் புலம்பல்

கரம் பிடித்த நாள் முதலாய்
கலங்காமல் காத்து நின்றாய்
போர் மேகம் சூழ்ந்ததினால்
வீடிழந்து போனோம்
யாரோடும் நோகாமல்
சீரோடு வாழ்ந்தோம்
ஊர் தேடி வந்து உறவோடு வாழ்ந்தோம்
புது வீடு தனைக் கட்டி
புனிதமாய் புகழுடன் வாழ
படைத்தவன் பாதியில் பறித்துவிட்டானே
அன்னமிட்ட என் அன்னத்தை
ஆண்டவனே நீ பறித்தது நீதியோ?

மகன் புலம்பல்

உயிர் வாழ உடல் ஈந்த அன்னையே
உணவளித்து உயிர் காத்த தெய்வமே
பெயர் சொல்ல ஒரு பிள்ளை நீ என்றாய்
யார் சொல்லி விண்ணுலகம் நீ சென்றாய்.

பிணியுற்ற வேளையிலே பணி செய்ய நானில்லை
பணி செய்யா போதினிலும் - என் நினைவே உங்களுக்கு
மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் தாயாக வர வேண்டும்
சேயாக நானிருந்து என் கடனைத் தீர்த்திருவேன்.

உறவுகள் எல்லாம் உங்களுக்கு நிகரில்லை
உங்கள் அன்பு என்மீது வற்றாத நீர் ஊற்று
உயிர் விடும் காலத்திலும் என் வரவு தேடியதால்
ஊர் அறியாமல் ஊமையாய் அழுகின்றேன்.

மருமகள் புலம்பல்

அன்பின் உறைவிடமே
மாசற்ற மாணிக்கமே
மனம் நிறைந்த மாமியே!
வாழ வந்த கோவிலிலே
வாழ வைத்த சுடரொளியே
கள்ளம் கபடமற்ற
கருணையுள்ளம் படைத்தவரே
தங்கள் அரவணைப்பை நாம்
எண்ணிப் பார்க்கின்றோம்
உங்கள் பிரிவையிட்டு
கதி கலங்கி நிற்கின்றோம்
காரிருள் தன்னில் எம்மை
கண் கலங்க விட்டுவிட்டு
ஓடி நீர் ஒழிந்தது எங்கே?
விழி திறந்து சொல்லுங்கள் மாமி.

பேரப்பிள்ளைகள்

ஆழ்கடல் கடந்து பிறந்து விட்டோம்
தாழ் பணிந்து வளர்ந்து விட்டோம்
ஊரறிய உறவறிய ஓடி வந்து அன்று
உன்முகம் அறிந்து நல்வாழ்த்துப் பெற்றோம்
எங்கள் மனதில் அப்பம்மா உன் முகத்தை
தங்கமாகப் பதித்து வைத்துக் கொண்டோம்
அன்பாய் அணைத்து ஆயகலைகள் நூறுசொல்லி
அள்ளி வழங்கிய இன்சவை ஆயிதும்
கண்டம் விட்டு உன்னைக் காண வரமுன்னே
கட்டம் கடந்து எங்கு சென்றாய் அப்பம்மா.

சகோதரன் புலம்பல்

ஐந்தில் மூன்று ஒரு வழி!
மீதி இரண்டு தனி வழி!
கண்ணிரண்டும் நீர் விழி!
கலங்குகின்றேன் தனி வழி!

சகோதரி புலம்பல்

கண்கள் இரண்டும் நீர் சொரிந்து
கலங்கி நிற்கும் உறவு ஒன்று
கனடாவிலே கதறுவது
காதோரம் கேட்கவில்லையோ.

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீநாயகர் சூதி

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

பிடியதனுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடுதனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவரவருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறையிறையே.

மங்கையற்கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவனை கைம்மடமான்
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமாதேவி
பணிசெய்து நாடோறும் பரவ
பொங்கழலுருவன் பூதநாயகனார்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
யங்கயற்கண்ணி தன்னொடுமமர்ந்த
வாலவாயாவது மிதுவே.

இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமையாளுமாறு
ஈவதென்றெமக்கில்லையேல்
அதுவோ உனதின்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக்கணியே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக்கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியைக்
கரையிலாக் கருணை மா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டு உள்ளங்
குளிர என் கண் குளிர்ந்தனவே

இடர்கெடுத்தென்னையாண்டு கொண்டென்னுள்
இருட் பிழம்பற வெற்றித் தெழுந்தே
சுடர்மணி விளக்கினுள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ
அடல் விடைப்பாகவம்பலக் கூத்தா
அயனொடு மாலறியாமைப்
படரொளிபரப்பிப் பரந்து நின்றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர்வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாக
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்டியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடி குடி ஈசற்கு
ஆட்செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

மன்னுகதில்லை வளர்க நம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடைமடவாளுமை கோனடி யோ
முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

பெரியபுராணம்

இறவாதயின்ப வன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேலுனையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீயாடும் போதுன்னடியின் கீழிருக்க வென்றார்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனையற மாற்றும் பாங்கிலோங்கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானமுணர்வரிய மெஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணந்தாரந்நிலையில்

ஐந்து பேரறிவுங் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையேயாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்து சாத்துவிகமேயாக
இந்துவாழ் சடையானாடும் ஆனந்தஎல்லையில்
தனிப் பெரும் கூத்தின்
வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இரும் பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்ற அன்னிப்பான் தாழ்வாய்க்
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும், கோன்கழல்கள் வெல்க
சீரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும், சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப் பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினைனேன் புகழும் ஆறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்மிருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 சொல்லாஅ நின்நஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானான் ஆம்விமலா
 பொய்ஆயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி யில்லாய் அனைத்தலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்றமறை யோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்விணையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழுஅழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்தஉள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

விகாயகர் அகவல்

சீதக் கபளச் செந்தா மரைப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசைப் பாடப்
 பொன் அரை ஞாணம் பூந்துகில் ஆடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும் பாரக்கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தாரமும்
 ஐந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நானற் வாயும் நாலிகு புயமும்
 மூன்று கண்ணம் மும்மதச் சவடும்
 இரண்டு செவியும் இயங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் தீகழிளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த தூரியமெய்ஞ்ஞான
 அற்புதன் சின்ற கற்பகக் களிறே
 முப்பழ நகரும் மூலிக வாஹன
 இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தாலெழிற் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்தந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்

திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்

கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்

இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒருங்கும் கருத்தினை யறிவித்து

இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி

மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்

ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆரு தாரத் தங்குச நிலையும்

பேரு நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடையிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்

கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தாணின்

நான்கொழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்

காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்

உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்

சண்முக தாலமுஞ் சதர்முக சூகூடமுமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்

தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப்படுத்தி
கருத்தினிற் கபால வாயிற் காட்டி

இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்

தேக்கிய எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன

அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தி யென் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்த மளித்து

அல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்

சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற் கணுவாய் அப்பாவிக் கப்பாலாய்க்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்

கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை

நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட

வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.
(விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று)

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னை
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதன்என் றள்;றித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன்பழ வடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிழிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தென்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குத் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவர் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையெலோ ரெம்பாவாய்

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புலன்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தமை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவணமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நாங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றாற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகித்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கொன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கல்லோ ரெம்பாவாய்

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்ய ஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராதேலோ ரெம்பாவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற் சுண்ணாம்பு

எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமி யும்பார் மகளும்

நாமக னோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரி யும்பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தனை யாறனம் மானைப் பாடி
ஆட்பொற் சுண்ணாம்பு இடித்தும் நாமே

பூவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணாம்பு இடிக்க வேண்டும்.
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மை யாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணாம்பு இடித்தும் நாமே

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சுண்ணாம்பு இடித்தும் நாமே

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணாம்பு இடித்தும் நாமே

அறுகெடுப் பராய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை அன்ன கோவுக்
 காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந் துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையோ டாட ஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

மாடு நகைவாள் நிலாவெ றிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
 ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொ டித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரமு தெங்க ளப்பன்
 எம்பெரு மானிம வான்ம கட்டுத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்
 செங்கனி வாயித முந்து டிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராவி ரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயி னானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுந் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
 பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

ஆவகை நாடும்வந் தன்பர் தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
 தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்தியவெல் கொடியான்
 சிபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் செய்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயி னார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயி னார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயி னாருக்
 காதியும் அந்தமும் ஆயி னாரு
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தர் சந்திர சுவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்க என் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக !
வருக ! வருக ! மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக ! வருக !
வாசவன் மருகா வருக ! வருக !
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக !
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக !
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக !

சீரகிரீ வேலவன் சீக்கிரம் வருக !
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக !
 ரகண பவச ரரரர ரரர
 ரிகண பவச ரிரிரி ரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோ நம !
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக !
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக !
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரெண் டாயுதம் பாசஅங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக !
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிர்ஐயுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நீத்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம் சிவகுகன் தினம் வருக !
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட பருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்(து) அழகிய மாப்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தன மாலையும்
 முப்பரி நாவும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 தவண்ட மருங்கில் கூடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணை முழந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க

செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகெகெ
 நகநக நகநக நகநக நகெகெ
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிர
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ !
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோத னென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர் வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழ்செவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாண் ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண்குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் காக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராசுடிகும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிவம் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் மன்னரும்
 கனபுசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 புனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டு உடல் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு வீழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக

வீடு வீடு வேலை வெகுண்டது போட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் மொருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நீல்லா தோட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 அண்ணம் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்தற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்
 சரவண பவனே ! சைலொளி பவனே !
 திரிபுர பவனே ! திகழ் ஓளி பவனே !
 பரிபுர பவனே ! பவமொழி பவனே !
 அரிதிரு மருகா அமராபதியைக்
 காத்தத் தேவர்கள் சுடுஞ்சிறை விடுத்தாய் !
 கந்தா குசனே கதிவேலவனே !
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனிய வேல்முருகா !
 தணிகாசலனே சங்கரன் புதல்வா !
 சுதிர்கா மத்துறை சுதிவேல் முருகா !
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா !
 ஆவினைக் குடிவாழ் அழகிய வேலா !
 செந்தின்மா மலைபுறம் செங்கல்வ ராயா !

சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே !
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என் நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் தீருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் புதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன் கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீது உன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையும் மாலையும் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடன் ஒரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்

ஒருநாள் முப்பத் தாறுஉருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுந் ஈரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தனித்த
 குரபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள் என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மீடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் !

(கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று)

சகலகலா வல்லிமாலை

வெண்டா மரைக்கன் றிநின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளது
தாண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோ சகமேழுமளித்
துண்டா னுறங்கவொழித் தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே 1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகலகலா வல்லியே 2

அழிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே 3

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்குவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே 4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
 னேநெடுந் நாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
 நாவு மகமும்வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலா வல்லியே 5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங்காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகலகலா வல்லியே 6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கைடக்கணல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோ திமப்பேடே
 சகல கலாவல்லியே 7

சொல்லிற் பனமு மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தத் தடிமகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே 8

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே 9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற பணியச்செய்
 வாய்படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போல்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே 10

அபிராமி அம்மைப் பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்
 கபடுவாரத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணி இல்லாத உடலும்
 சலியாத மனமும் அன்பு அகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாக வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு
 துன்பமில்லாத வாழ்வும்
 துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
 ஆதிகடவூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே

வெள்ளைத் தாமரை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளைத்தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஓலியில் இருப்பாள்
கொள்ளையின்பம் குலவு கவிதை
கூறுபாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ளதாம் பொருள் தேடியுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்நின்றொளிர்வாள்
கள்ளமற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத்துட் பொருளாவாள்

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாலை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோதகன்ற தொழிலுடைத்தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலிடை யுற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்

வஞ்ச மற்ற தொழில் புரிந்துண்டு
வாழும் மாந்தர் குலதெய்வ மாவாள்
வெஞ்ச மர்க்குயிராகிய கொல்லா
வித்தை யோர்ந்திடு சிற்பியர் தச்சர்
மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகஞ் செய்வோர்
வீர மன்னர் பின் வேதியர் யாரும்
தஞ்சமென்று வணங்கிடுந் தெய்வம்
தரணி மீதறி வாகிய தெய்வம்

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
தீமை காட்டி விலக்கிடுந் தெய்வம்
உய்வ மென்ற கருத்துடையோர்கள்
உயிரினுக் குயிராகிய தெய்வம்
செய்வமென்றொரு செய்கை யெடுப்போர்
செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்
கைவருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
கவிஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம்

செந்தமிழ்மணி நாட்டிடையுள்ளீர்
 சேர்ந்தித் தேவை வணங்குவம் வாரீர்
 வந்தனம் இவட்கே செய்வதென்றால்
 வாழி ய.திங் கெளிதன்று கண்டீர்
 மந்திரத்தை முணுமுணுத் தேட்டை
 வரிசையாக அடுக்கி அதன்மேல்
 சந்தனத்தை மலரை இடுவோர்
 சாத்திரம் இவள் பூசனையன்றாம்

வீடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
 வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
 நாடு முற்றிலும் உள்ளன வூர்கள்
 நகர்களெங்கும் பல பல பள்ளி
 தேடு கல்வியிலாத தொருரைத்
 தீயினுக்கிரையாக மடுத்தல்
 கேடு தீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை
 கேண்மை கொள்ள வழியிவை கண்டீர்

ஊணர் தேசம் யவனர்தந் தேசம்
 உதய ஞாயிற்றொளி பெறுநாடு
 சேண கன்றதோர் சிற்றடிச்சீனம்
 செல்வப் பார சிகப் பழந் தேசம்
 தோண லத்த துருக்கம் மிசிரம்
 சூழ்கடற்கப் புறத்தினில் இன்னும்
 காணும் பற்பல நாட்டிடையெல்லாம்
 கல்வித் தேவியின் ஒளிமிகுந்தோங்கி

ஞானம் என்பதோர் சொல்லின் பொருளாம்
 நல்ல பாரத நாட்டிடை வந்தீர்
 ஊனம் இன்று பெரிதிழைக் கின்றீர்
 ஓங்கு கல்வி யுழைப்பை மறந்தீர்
 மான மற்று விலங்குகளொப்ப
 மண்ணில் வாழ்வதை வாழ்வெனலாமோ?
 போன தற்கு வருந்துதல் வேண்டா
 புன்மை தீர்ப்ப முயலுவம் வாரீர்

இன்னறுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
 இனிய நீர்த்தண் சுணைகள் இயற்றல்
 அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
 ஆலயம்பதினாயிரம் நாட்டல்
 பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்
 பெயர்விளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
 அன்னயாவினும் புண்ணியங்கோடி
 ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்
 நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
 நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
 அதுவு மற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்
 ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கீர்
 மதுரத் தேமொழி மாதர்களெல்லாம்
 வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்
 எதுவும் நல்கியுங் கெவ்வகையானும்
 இப்பெருந்தொழில் நாட்டுவம் வாரீர்

சரஸ்வதி தோத்திரம்

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபுண்டு
 வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
 அரியாசனத்தில் அரசரோடெம்மைச்
 சரியாசனம் வைத்த தாய்

ஆயகலைகள் அறுபத்துநான் கினையும்
 ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
 உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே
 இருப்பள் இங்கு வராது இடர்

படிகநிறமும் பவளச் செவ்வாயும்
 கடிகமழ்ப்புந் தாமரைபோற்கையும் - துடிஇடையும்
 அல்லும் பகலும் அனவரதமுந் துதித்தாற்
 கல்லுஞ் சொல்லாதோ கவி

அபிராமி அந்தாதி

தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளுந் தளர்வுஅறியா
 மனம் தரும் தெய்வவடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
 கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்

அன்ன விசாரம் அதுவே விசாரம் அதுவொழிந்தாற்
சொன்ன விசாரம் தொலையா விசாரம் நற்றோகையரைப்
பன்ன விசாரம் பலகால் விசாரம் இப்பாவிநெஞ்சக்
கென்ன விசாரம் வைத்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே

கல்லாப்பிழையும் கருதாப்பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையும் நினையாப்பிழையுந் நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையும் துதியாப்பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழங்கியமுவார் மயானங்குறுகியப்பால்
எட்டியடிவைப்பாரோ விறைவா கச்சியேகம்பனே

பிறக்கும் பொழுது கொண்டு வந்ததில்லை பிறந்த மண்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன் தந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே

ஊருஞ்சதமல்லவுற்றார் சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டிர்சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சியேகம்பனே

பிறந்து மண்மீதிற் பிணியே குடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்து சிற்றின்பத்தின்மேன்மையலாகி புன்மாதருக்கு
பறந்துழன்றே தடுமாறிப் பொன்றேடியப் பாலையார்க்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே

ஐயுந்தொடர்ந்து விழியும் செருகியறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யும் திருவொற்றியுருடையீர் திருநீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப் பண்ணி ஐந்தெழுத்தை ஓதவும் கற்பியுமே

என்பெற்ற தாயாரும் என்னைப் பிணமென்றிகழ்ந்து விட்டார்
பொன் பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பி விட்டார்
கொன் பெற்ற மைந்தரும் பின் வலம் வந்து குடமுடைத்தார்
உன்பற்றொழிய லொருபற்றுமில்லையுடையவனே

தாயாருஞ் சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்த்திடு நாள்
நீயாரு நானாரெனப் பகர்வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வாரே கொண்டநோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல்லாற் பின்னையேது நட்பாமுடலே

அன்னையெத்தனை யெத்தனை அன்னையோ
அப்பனெத்தனை யெத்தனையப்பனோ
பின்னையெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளையெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னையெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூடனாயடியேனுமறிந்திலேன்
இன்னமெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
என் செய்வேன் கச்சியேகம்பநாதனே

ஆவியோடு காயம் அழிந்தாலும் மேதினியில்
பாவி என்ற நாமம் படையாதே - மேவியசீர்
வித்தாரமும் கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப்போலவே திரி

வாளான்மகவரிந்தூட்டவல்லேனல்லன் மாது சொன்ன
ஆளாவிளமை துறக்க வல்லேனல்லன் றொண்டு செய்து
நானாநிற் கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்லன்
நானிச் சென்று ஆளாவது எப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பருக்கே

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்று முன்னோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய் வெந்து மண்ணாவதுங் கண்டு பின்னுமித்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே

பிறவாதிருக்க வரம் பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்ட
இறவாதிருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்தில்லையம்பலவாணரடிக்கமல
மறவாதிரு மனமேயதுகாணன் மருந்துனக்கே.

நடராசப்பத்து

தாயார் இருந்தென்ன தந்தையும் இருந்தென்ன
தன்பிறவி உறவுகோடி தனமலை குவித்தென்ன
கணபெயர் எடுதென்ன தாரணியை ஆண்டும் என்ன
நேயர்கள் இருந்தென்ன குருவாய்த்திருந்தென்ன
சீஷர்கள் இருந்தென்ன சித்துபலகற்றென்ன
நித்தமும் விரதங்கள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்ன பலன்
எமனோலை ஒன்றைத் தடுக்க வருமோ
இதுவெல்லாம் சந்தை உறவு என்று கண்டு
உன்னிரு பதம்பிடித்தேன் யார் மீது உன்மனம்
இருந்தாலும் உன்கடைக்கண்பார்வையது போதுமே
ஈசனே சிவகாமிநேசனே எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராசனே.

வடிவுடையம்மன் விருத்தம்

தாயது வயிற்றிலே மாயமாய்த்தரித்து நான்
தங்கினேன் அங்கு சிலநாள்
தரணியில் வீழ்ந்தபின் புழுதியில் புரண்டுந்
தவழ்ந்தடி நடந்து சிலநாள்
காயமும் வளர்ந்திந்த பாரினில் உழன்று மிகக்
காளையாய்த் திரிந்து சிலநாள்
காமனால் வதங்கியே ஊமைபோல் மயங்கிக்
கருத்தது அழிந்து சிலநாள்
மாய்கையாலே லோக வாழ்க்கைகளை மெய்யென்று
மயங்குதென் மனதிலம்மா
மாறாது பிறவியது யாராலெடுக்கத் தாம்மைந்தன்
சுமக்க வசமோ
தாயென்று நானம்பினேன் அருள்புரிவை
தரணிபுகழொற்றியூர் வாழ்
தங்கமயிர் நாதர்சடை கங்கையுருவானகொடி
திங்களொளிவான வடிவே.....

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனியப்பமொடவல் பொரி
 கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
 கற்றிடுமடியவர் புத்தியிலுறைபவ
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திரு மரண்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமிழடைவினை முற்படுகிரிதனில்
 முற்படி எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புரமெரிசெய்த அச்சிவனுறை ரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
 அத்துயரதுகொடு சுப்பிரமணிபடும்
 அப்புன மதனிடை கிபமாகி
 அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கணமணமருள் பெருமானே

 பாதிமதிநதி போது மணிசடை
 நாதனருளிய குமரேசா
 பாசுகனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 காதுமொருவிழி காகமுற அருள்
 மாயனரிதிரு மருகோனே
 காலனெனை அணுகாமலுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி அயனொடு தேவர் சுருல
 ஆளும் வகையறு சிறைமீளா
 ஆடுமயிலினில் ஏறி அமரர்கள்
 சூழ வலம் வரும் இளையோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
 வாமி மலைதனில் உறைவோனே
 சூரனுடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல பெருமானே

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபரன் எனவோது
 முக்கட் பரமற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
 முப்பத்து மூவர்கத் தமரரும் அடிபேணப்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடும்
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொரு தொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியில் இரவாகப்
 பத்தற்கிரதத்தைக் கடவிய
 பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பஷத்தொடு ரகூத் தருள்வதும் ஒருநாளே
 தித்தித் தெய ஒத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொக்க நடிக்கக் கழுகொடு கழுகாடத்
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத் தொரு தோக்குத் தொகு தொகு
 சித்ரப் பவுரிக்குத் ரிகடக எனவோதக்
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குகு குகு
 குந்திப் புதை புக்குப்பிட்யென முதுகுகை
 கொட்புற்றெழு நட்பற்றவுணரை
 வெட்டிப்பலியிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல பெருமாளே

உம்பர் தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒன்கடலிற்றேனமுதற்	றுணர்வூறி
இன்பரசத் தேன் பருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர் வாதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பி தனக்காக வந்த	தலையோனே
தந்தை வலத்தாருள்கைக்	கனிவோனே
அன்பர் தனக்காக நிலைப்	பொருளோனே
ஐந்து கரத்தானை முகப்	பெருமாளே

நன்றி நவிலல்

எம்மை விட்டுப் பிரிந்து இறைவனடி சேர்ந்த அன்புத் தெய்வத்தின் மரணச் சடங்கு நடைபெற்ற போது அதில் கலந்து கொண்டு எமக்கு ஆறுதலும், அனுதாபமும் தெரிவித்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், இறுதிக் கிரியைகளுக்கும் சகல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த சகலருக்கும், இன்று நடைபெறும் அந்தியேட்டி வீட்டுக் கிருத்தியங்களில் பங்கு கொண்டு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் அனைவருக்கும் என்றும் மறவாத எமது இதயம் கலந்த நன்றியைப் பணிவன் புடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக!
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

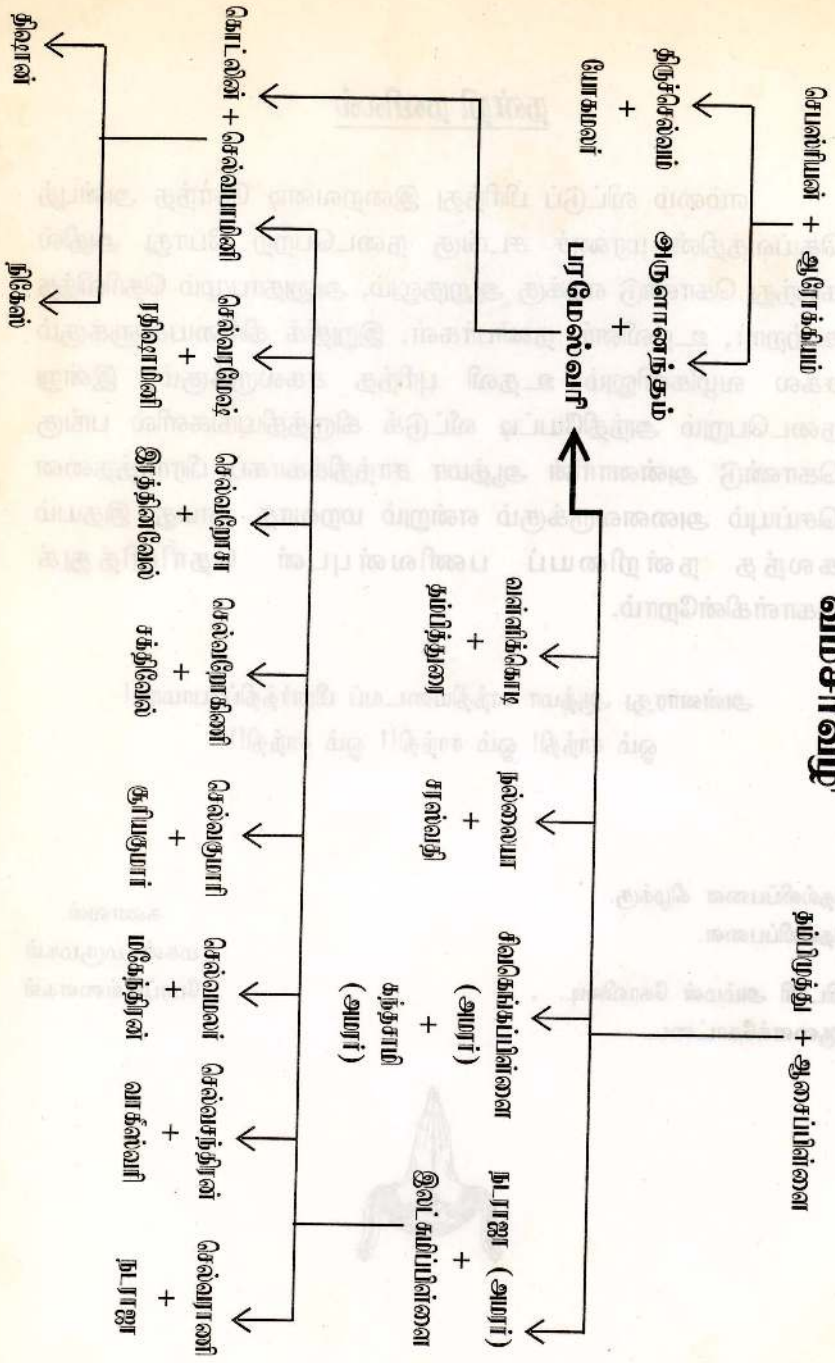
தெல்லிப்பளை கிழக்கு.
தெல்லிப்பளை.

விடாரி அம்மன் கோவிலடி,
ஆனைக்கோட்டை.

கணவன்,
மகன், மருமகன்
பேரப்பிள்ளைகள்

வம்சாவழி

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை இழந்தாய். எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு?
 எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
 எதை நீ எடுத்திக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்